

ת"פ (ראשון לציון) 11236-08-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ראשון-לציון) 11236-08-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 11236-08-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בראשון-לציון

[23.04.2025]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב האישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, במועד הרלוונטי, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג מזה כ-18 שנה, להם שני ילדים קטינים. בני הזוג והילדים התגוררו יחד עם בני משפחת המתלוננת.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.3.22 שעה 22.30 או בסמוך לכך, בדירה בה התגוררו, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו ביקש הנאשם לקחת את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, אך המתלוננת התנגדה.

הנאשם תפס בכוח את ידה של המתלוננת וחטף מידה את מכשיר הטלפון הנייד, תוך שהוא דוחף אותה אל הקיר. אחיה של המתלוננת, שמע את הצעקות, הבחין במתלוננת כשהיא אוחזת בידה החבולה והזמין משטרה למקום. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שריטות בזרועה השמאלית ושריטה מתחת לעינה הימנית.

רישום פלילי

4. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

הממונה על עבודות השירות

5. בחוות דעת מיום 6.4.25 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בעבודות שירות. שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו ששה תסקירים.

6. מהתסקיר הראשון, מיום 23.8.23 עולה כי הנאשם כבן 46, פרוד ואב לחמישה ילדים, משתי מערכות זוגיות, מתגורר בXXXXXועובד במפעל לייצור רהיטים. הנאשם נולד בארה"ב ובשנת 1980 עלה לישראל והתגורר עם משפחתו בXXXXXכחלק בXXXXX. בגיל 13 הוריו עברו להתגורר בXXXXXוהוא נשאר להתגורר עם XXXXX. לנאשם 3 ילדים מאשתו הראשונה ושני ילדים מהמתלוננת. ילדיו חיים עמו.

הנאשם שלל שימוש לרעה בסמים ובדיקת שתן שמסר נמצאה נקייה משרידי סם. לדבריו, בעבר נהג לצרוך אלכוהול על בסיס יומי, אך שלל כיום שימוש לרעה ושלל נזקקות לאבחון מידת התלות שלו באלכוהול. בהתייחסות הנאשם לעבירה בה הורשע שיתף כי התווכח עם המתלוננת לאחר שחשד כי מעלה באמונו. הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה, טען כי שכח את פרטי המקרה, התקשה לבטא אמפתיה למתלוננת, שכן לשיטתו לא נהג כלפיה באלימות.

שירות המבחן בחן אפשרות הפנייתו של הנאשם לטיפול בוויסות כעסים, אך הנאשם שלל נזקקות זו. עוד בחן שירות המבחן האפשרות לטיפול ואבחון מידת תלותו באלכוהול אך זה טען כי אין לו תלות באלכוהול המחייבת טיפול. המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי הנאשם נהג באותה תקופה לצרוך אלכוהול. כיום שללה אלימות מצדו ומאז קרות האירוע נפרדו והם נפגשים רק כאשר הנאשם מגיע לפגוש את הילדים, פעם בחודש. המתלוננת שללה חשש מהנאשם ושללה נזקקות לעיבוד חווית האלימות שעברה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה הבאה לידי ביטוי בתפקוד תקין בעבודה, וכן באחריות שמגלה כלפי מילוי מחויבויותיו במשפחה. בסופו של יום, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה בהיעדר תהליך טיפולי וקיימת פרוגנוזה נמוכה לשיקום.

7. בתסקיר השני, מיום 11.2.24, עדכן שירות המבחן כי נפגש עם הנאשם, אך זה שוב התקשה לקחת אחריות על התנהגותו האלימה, מסר כי שתי רק מספר כוסות בירה בה אין אחוז אלכוהול גבוה שיכול להביא אותו לאובדן שליטה. הנאשם שלל כי פעל באלימות כלפי המתלוננת וטען כי אף שאמר לבא כוחו שכל האמור בכתב האישום אינו נכון, התבקש להודות בפני בית המשפט בכל האמור בו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול אך הסכים לפנות להליך טיפולי בתחום ההתמכרויות.

8. בתסקיר השלישי, מיום 9.6.24, צוין כי הנאשם שולב ביחידה לטיפול בהתמכרויות, בית חוסן, בטבריה. מדיווח הגורמים המטטפלים עלה כי הנאשם החל במפגשים בחודש אפריל ונטל חלק בחמישה מפגשים, אך טרם התקבל למרכז חוסן. במהלך הפגישות, הנאשם שיתף פעולה והביא תכנים רבים עמם הוא מתמודד בחייו. הנאשם תיאר כי בתקופה זו הוא נקי משימוש באלכוהול.
- שירות המבחן סבר כי מאחר וטרם ביצע הנאשם בדיקות שתן, לא ניתן לקבוע כי קיימת הפחתה ברמת הסיכון בעניינו.
9. בתסקיר הרביעי, מיום 23.8.24, עדכן שירות המבחן כי נפגש עם הנאשם ששיתף בקושי כלכלי, היעדר תמיכה משפחתית וכי מזה תקופה ארוכה לא פגש בילדיו. סוכם, כי הנאשם יחל בהסדרי ראייה מול המתלוננת. מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם משתף בפתיחות רבה אודות הקשרים המשפחתיים והזוגיים, דבר המעיד על מחויבותו להליך הטיפול.
- שירות המבחן שוחח שוב עם המתלוננת שמסרה כי אין לה כל קשר עם הנאשם, ומאז הגשת התלונה לא היו אירועי אלימות או איומים. כמו כן, המתלוננת שללה חשש מהנאשם.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח להפיק תועלת מהטיפול ולאור התמדתו, המעידה על לקיחת אחריות אקטיבית לשינוי התנהגותי, כמו גם, יכולתו להביע אמפתיה והבנת הפגיעה שגרם בעת ביצוע העבירה, לצד עמדת המתלוננת ותפקודו של הנאשם בעבודה, העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות פחת.
10. בתסקיר החמישי, מיום 15.12.24, צוין כי בועדת אבחון שנערכה בעניינו של הנאשם, עלה הרושם כי הנאשם מקפיד להתייצב למפגשים באופן רצוף, משתף פעולה ומוסר בדיקות שתן המעידות על היתנזרות מאלכוהול. הועדה המליצה כי הנאשם ימשיך להשתלב בשיחות פרטניות ותיבחן אפשרות שילובו בקבוצה טיפולית.
- שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שמסרה כי אינה בקשר עם הנאשם, הוא אינו מסייע לה כלכלית ולא מגיע לבקר את הילדים. להערכתה, הנאשם ממשיך לצרוך חומרים ממכרים אך היא אינה חוששת מפניו. לשיטתה, ההליכים המשפטיים הרתיעו את הנאשם וכיום הוא שומר על מרחק ממנה.
- שירות המבחן התרשם מרצינות ונכונות הנאשם להמשיך בהליך הטיפול ולשנות אורחות חייו, מוטיבציה פנימית המניעה את הנאשם לתפקד באופן מיטיב עבור ילדיו ולנהל אורח חיים שומר חוק.
- שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה ועל ענישה צופה פני עתיד נוכח התמודדותו עם מעמסות כלכליות בהיותו אב חד הורי.
11. במסגרת התסקיר השישי מיום 5.2.25 צוין שירות המבחן כי גיבש תוכנית של"צ עבור הנאשם, בהיקף 160 שעות. טיעוני הצדדים לעונש
12. המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם והגישה את תמונות החבלה שנגרמו למתלוננת (ת/1) תוך שציינה את הפגיעה בערכים המוגנים וביניהם זכותו של אזרח לביטחון אישי, לשלמות הגוף והנפש. המאשימה ציינה כי האירוע הסתיים אך בעקבות התערבותו של אחיה של המתלוננת.
- המאשימה הגישה פסיקה ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר ועד ל-12 חודשים.
- המאשימה התייחסה לנסיבות האישיות של הנאשם ובכללם הודאתו בביצוע העבירות, החיסכון בזמן השיפוט, היעדר עבר פלילי והאמור בתסקירי שירות המבחן, על כן עתרה לעונש מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.
13. ההגנה הדגישה את נסיבות חייו של הנאשם, העובדה כי הוא מגדל בגפו את שלושת ילדיו, מקשר זוגי קודם וכי הנזק שנגרם למתלוננת הוא חבלה בדמות שריטות. ההגנה הוסיפה כי מאז, לא יצר הנאשם קשר עם המתלוננת ובחר להתרחק כדי להימנע מאינטראקציה איתה.
- עוד הוסיפה ההגנה, מאז לא היה הנאשם מעורב בפלילים, הרקע לאירוע הינו החשד כי המתלוננת בוגדת בו והשימוש באלכוהול. על כן, לשיטת ההגנה, יש לראות אירוע זה כנקודתי בחייו של הנאשם.
- לטענת ההגנה, סברה ההגנה כי על מתחם הענישה ההולם להתחיל ברף הנמוך- מאסר על תנאי.
- ההגנה הדגישה את ההליך הטיפולי בו מתמיד הנאשם, רצונו בחיים נורמטיבים והפנתה לדברי המתלוננת בעצמה לפיהם ההליך הפלילי מרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות.
- ההגנה עמדה על הטיפול בהתמכרות לאלכוהול בו נטל חלק הנאשם ובכך כי האלכוהול אינו מהווה עוד גורם סיכון והנאשם לא יוצר קשר עם המתלוננת.
- בנסיבות אלה, עתרה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן לצו מבחן.
14. הנאשם בדבריו לעונש העיד כי הוא מגדל בטבריה את שלושת ילדיו לבדו, והדגיש כי הוא מתרחק מצריכת אלכוהול ונתרם מההליך הטיפולי.

דין

15. הנאשם במעשיו, פגע בערכים המוגנים של שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה ושלוות נפשה. עבירות האלימות בוצעו במסגרת הזוגית, בביתם המשותף של הצדדים.
16. הנאשם הורשע בכך שעל רקע היותו שתני החל להתווכח עם המתלוננת, והוויכוח הסלים לכדי תקיפתה של המתלוננת וגרימת חבלה בדמות שריטות בזרועה ומתחת לעינה.
17. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:
- א. ברע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.16) נדחתה בקשת רשות ערעור בעניינו של המבקש אשר הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת וכתוצאה מכך היא מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן, בעט המבקש במתלוננת בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר, וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, בשים לב לכך שהמבקש לא השכיל להשתלב בהליך טיפולי ונוכח היעדר תובנות מצדו באשר למצבו כמו גם התמכרותו לאלכוהול והערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.
- ב. עפ"ג (מרכז) אבו מחסן נ' מ"י (4.7.22) המערער הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח בינו למתלוננת, אחז בגרונה, נשך באפה והשליך לעברה כיסא. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שריטות בכף היד ובאף. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשים. בשים לב להתרשמות השלילית של שירות המבחן, נגזרו על המערער 12 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קבע אומנם כי גזר דינו של בית משפט השלום נוטה לחומרה אך דחה את הערעור נוכח עמדתו של המערער, לפיה נקיטה באלימות היא אמצעי לגיטימי בתוך מערכת זוגית, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן.
- ג. בעפ"ג (מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מ"י (11.11.19) דחה בית המשפט המחוזי ערעור של מי אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המערער הורשע בכך שעל רקע ויכוח בינו לבין המתלוננת, תקף אותה, הכה בראשה ובפניה ומשך בשערה. המערער שולב בהליך טיפולי ושירות המבחן בא בהמלצה שיקומית בעניינו. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים, סטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.
- ד. ת"פ (שלום נת) 28041-02-22 מ"י נ' בן נעים (12.7.22) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם-בן זוג, לאחר שתקף את המתלוננת בכך שנטל כרית וחבט בפלג גופה העליון מספר פעמים. בתגובה לכך השליכה לעברו המתלוננת בקבוק מטהר אוויר והנאשם תפס בצווארה בחוזקה, חנק אותה והוציאה מהחדר. בתגובה, נטלה המתלוננת מטאטא באמצעותו דחפה את הנאשם. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשים, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר.

18. לאור כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נילוית. עונשו של הנאשם
19. שקלתי את העובדה כי כתב האישום תוקן לקולה, הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות למעשיו. עוד שקלתי את הפרידה של הנאשם והמתלוננת וכן את העובדה כי היא אינה חוששת מפני הנאשם, כמו גם דבריה לפיהם יש בהליך המשפטי להרתיע את הנאשם. עוד שקלתי כי מאז העבירות ועד עתה חלפו כשנתיים וחצי במהלכם לא היה הנאשם מעורב בפלילים.
20. עוד לנגד עיני, הפגיעה הכלכלית הצפויה לנאשם ולמשפחתו, בשים לב למצבו הכלכלי והקושי הכרוך בגידול הילדים.
21. כל אלה מצדיקים ללא ספק התחשבות ממשית במצבו ובנסיבותיו של הנאשם ואיתור העונש המתאים לו בחלק התחתון של מתחם הענישה שנקבע. יחד עם זאת, בשים לב למדיניות הענישה המתחייבת בעבירות אלימות במשפחה, לא די בכך כדי להביא להשתת עונש אשר אינו כולל מרכיב של מאסר ולו בעבודות שירות, בהתאם למתחם שנקבע.
22. אלא שלמכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם מצטרפים במקרה זה שיקולי שיקום משמעותיים. כידוע, מוסמך בית המשפט לסטות לקולא ממתחמי הענישה שנקבעו אם "מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם", כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין.
23. מתסקירי שירות המבחן עולה כי אמנם בתחילה הנאשם ביקש שלא להשתלב בהליך טיפולי, ואולם, בהמשך, ובמסגרת פיקוחו של שירות המבחן שולב ביחידה לטיפול בהתמכרויות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח להפיק תועלת מההליך הטיפולי אליו הוא מחויב ולאור התמדתו בטיפול, המעידה על לקיחת אחריות אקטיבית לשינוי התנהגותי, כמו גם, יכולתו להביע אמפתיה והבנת הפגיעה שלו בעת ביצוע העבירה, לצד עמדת המתלוננת ותפקודו של הנאשם בעבודה, העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות פחת.
24. כאמור, שירות המבחן התרשם מרצינות ונכונות הנאשם להמשיך בהליך הטיפולי ולשנות אורחות חייו וכן כי המוטיבציה המניעה את הנאשם היא פנימית ומקורה ברצונו לתפקד באופן מיטיב עבור ילדיו ולנהל אורח חיים שומר חוק.
25. על כן, הנני סבורה כי במקרה זה מתקיימים שיקולי שיקום כבדי משקל, המצטרפים לכלל השיקולים לקולה. לאור כך, מצאתי שלא לגזור על הנאשם עונש מאסר, לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן לצווי מבחן ושל"צוענישה צופה פני עתיד.
- סוף דבר
26. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. צו של"צ בהיקף של 160 שעות בעמותת "דרך המלך נלך" כפי התוכנית שהוגשה לעיוני ביום 5.2.25.
- ב. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.
- הוסבר לנאשם כי היה ולא יעמוד בצווי המבחן או השל"צ, יחזור עניינו לבית המשפט, וייגזר עליו עונש אחר יכול וחמור יותר.
- ג. מאסר לתקופה של 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות או איומים.
- ד. פיצוי בסך של 1500 ₪ למתלוננת (ע"ת 2) הפיצוי ישולם בתוך 60 יום מהיום. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש ויועבר למתלוננת. המאשימה תמציא פרטי המתלוננת בתוך 10 ימים.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ה, 23 אפריל 2025, הנאשם וב"כ הצדדים.